

Vanskeligheder for Afviklingen, og det er dem, jeg nu skal skildre, forsaa vidt de vedrører Lovforslaget.

Jeg har tilladt mig med Hensyn til Lovens Ophør dels at bringe et sagligt Tidspunkt i Forslag og dels for alle Tilfældes Skyld et politisk Tidspunkt. Det er formet saaledes i Lovforslaget: „Loven af 7. August 1914 ophæves, naar de ved Krigstilstanden foraarsagede Indskrænkninger af Ind- og Udførselen helt eller i det væsentlige er bragte til Ophør. Om denne Betingelse er til Stede, afgøres af det i § 1 nævnte Rigsdagsudvalg paa Grundlag af Indberetninger, afgivne den 1ste i hver Maaned, fra Udenrigsministeriet, Generaltolddirektoratet, Statens statistiske Departement, Den overordentlige Kommission af 8. August 1914, Centralkontoret for Import af Foderstoffer til Danmark, Statens Kulfordelingsudvalg og Erhvervenes Fællesudvalg“. Jeg beder om at maatte henlede Opmærksomheden paa, at ved en Fejl er Fragnævnet udfaldet i Listen, og at et Ændringsforslag i saa Henseende altsaa maa stilles, hvis man enes om den Vej. „Naar Rigsdagsudvalget erklærer Betingelsen for Lovens Ophævelse for at være til Stede, udfærdiger Indenrigsministeren straks Kundgørelse herom, og Ophævelsen indtræder da paa 2-Ugers-Dagen efter Afgivelsen af Rigsdagsudvalgets Erklæring“. Man vil se, at der her foreslaas den Udvej, at det politiske af Rigsdagen nedsatte Udvalg paa Grundlag af alle sagkyndiges Indberetninger bestemmer, naar det saglige Tidspunkt for Lovens Ophævelse er til Stede. Saafremt der ikke havde været politisk Strid om hele dette Spørgsmaal, vilde jeg ogsaa have ladet mig nøje med at foreslaa dette Tidspunkt. Men det kan jo ikke bestrides, at dette Forslag vilde kunne mødes med den Paastand: Den saglige Enighed om, naar Tidspunktet er indtraadt, vil maaske udeblive. Selv om alle disse Nævn og Myndigheder erklærer, at Forholdene paa Indførsels- og Udførselsomraadet fremdeles er saaledes, at Loven af 7. August 1914 bør opretholdes, vil maaske nogle af Rigsdagsudvalgets Medlemmer alligevel mene, at den bør bortfalde, og selv om alle disse Myndigheder og Nævn erklærer, at nu er Tilførselen og Udførselen normal, kan det tænkes, at nogle af Udvalgets Medlemmer vil hævde, at Loven alligevel

bør bestaa. Med andre Ord, man vil kunne sige: I et Udvalg, som bestaar af 8 Medlemmer, hvor to politiske Retninger er lige- ligt repræsenterede, vil maaske den saglige Enighed endelig, naar Tidspunktet kommer, udeblive. Derfor har jeg ment, at den eneste Maade at løse Problemet paa var tillige at tilføje en politisk Dato, og jeg har da tilføjet følgende Bestemmelse: „Uanset ovenstaaende Bestemmelse“ — altsaa hvad enten det saglige Tidspunkt er indtruffet eller ikke — „ophører Loven fra 4-Ugers-Dagen efter første Møde af den Rigsdag, til hvilken ogsaa det danske Slesvig har valgt Repræsentanter“. Der er her foreslaaet en Rigsdag, som er valgt, efter at baade Folketinget og Landstinget har været Genstand for Opløsning, og efter at ogsaa Repræsentanter for de Landsdele, som vi haaber snart at se os forenede med, har valgt Repræsentanter. Udtrykket er valgt, som det er, fordi ingen jo endnu, saa længe Forhandlingerne om Grundlovsrevision og Valglovsrevision ikke er afsluttede, ved, paa hvilken Maade Valg til en saadan Rigsdag vil finde Sted, i hvilket Omfang og Antal, og det udtrykkes derfor kun ved, at det er den Rigsdag, som træder sammen efter Opløsning af Folketing og Landsting og med Tilslutning af valgte fra Slesvig, der skal afgøre det. Fra det nævnte Tidspunkt er Loven bortfaldet, og denne Rigsdag vil da staa fuldkommen frit. Jeg for mit Vedkommende vil antage, at saafremt Tilstandene paa det Tidspunkt skulde være, som de er nu, vil en saadan Rigsdag, som ikke har arbejdet sig ind i politisk Strid om dette Spørgsmaal, utvivlsomt finde det nødvendigt at give den til den Tid forønskede Hjemmel, men den vil altsaa staa fuldkommen frit deroverfor. Muligt er det jo, at det sagligt begrundede Tidspunkt kan indtræffe før — vi maa alle haabe det —, men der er altsaa herigennem sat en sidste Grænse, som jeg henstiller til Rigsdagens Forhandling.

Det foreslaas saa videre i § 8, at saafremt Brændselsmaterialeloven, Loven om Avlen af Høsten 1918, Loven om Befolkningens Forsyning med Smør, Mælk, Ost og Flæsk og Loven om Befolkningens Forsyning med Margarine „endnu er i Kraft paa det Tidspunkt, da Loven af 7. August 1914 ophæves efter de i § 7 indeholdte Bestemmelser, kan Indenrigsministeren dog, indtil disse